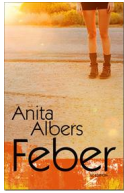

Feber af Anita Albers

Anita Albers
Feber
254 sider
EC Edition

Når nu forfatteren vælger at bruge sin energi på at fortælle, hvordan man er intimt sammen fra to forskellige kulturer, kan man undre sig over, at hun ikke her og andre steder i bogen kommer lidt mere omkring forskellighederne i de to kulturer. Og sammensmeltningen/adskillelsen omkring dem. Der MÅ være en forskel, eftersom at Astrid har valgt at forelske sig i en indianer. Den forskel får vi kun meget lidt ind under huden. Ledsaget, for forståelsens skyld, af forklaringer på, hvordan man skal opleve det og det. Altså beskrivende og ikke så meget oplevende. Bortset fra måske det meget fine, forfatteren beskriver, omkring Indianerens forhold til sin familie, samt hans rummelighed overfor Astrid uden bebrejdelser og fordømmelser. Han ER der bare. Ja, fristes man til at sige, hvad kunne man ellers forvente af et menneske, der er forelsket i en.

Astrid er 25 år og har netop afsluttet læreruddannelsen, da hun pakker sin rygsæk og rejser til Ecuador for at udforske landet. Mens hun venter på, at veninden Karen skal ankomme, møder Astrid Indianeren, som hun hovedkulds forelsker sig i.

Men spørgelserne hjemmefra indhenter hende, og snart er Astrid tvunget til at agere.

Temaet er fint, og vi bliver inspireret på tværs af kulturer og verdensskel. Det forbliver dog ved inspirationen og fortællingen og en lidt overfladisk beskrivelse af de invordes konflikter, som hver enkelt kultur slås med. Det havde man egentlig forventet af oplægget til bogen, at vi var kommet mere til bunds i.

Når det er sagt, må vi også medgive, at Anita Albers forstår at servere en historie, så det rykker. Sproget er smalt, skarpt, sat flot op og uendelig meget præcist. Vi anbefaler bogen, fordi den kan muligvis kan være med til lære os, at vi ikke så forskellige endda, vi forskellige kulturer. På bunden har vi de samme latente konflikter snurrende, vader ind og ud af hinandens liv, er mere ens end vi tror og er endda ikke særligt farlige over for hinanden. Og i tilgift får vi så nogle smukke naturoplevelser sat ned i bogform. Afsted til et fredfyldt, lille sted, til en lille sø som ikke mange mennesker kender. HER kan vi mærke åndehullet. Flot.

Backpackerne har altid været frimodige og lidt seje. Er ikke bange for at lære nye ting og komme en anden verden ved under huden. Vi kunne have ønsket os, at vi var kommet endnu mere under huden på nogle i det fremmede - i det her tilfælde Indianeren. Men god læsning anyway.